

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confitendi Ratio Doctoris Martini Lvtheri Avgvstiniani
Vvittenbergensis**

Luther, Martin

Vvittenberg[a]e, 1520

VD16 L 4238

Decimo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33377

¶ EXempli gratia.

De illo præcepto, Non moechaberis, cito dixerit, quò mō libi-
dini cesserit vel opere vel verbo vel consensu, velut fetorū cum
om̄ibus membris & sensibus in eo præcepto describens, Quid
ergo quinque sensus, peccata mortalia, & aliud pelagus distin-
ctionū oportet adducere frustrat. Ita in illo, Non occides, cito
dixerit, qua specie irē peccauerit, an odio, an detractiōe & ma-
ledictiōe, an opere ipso, Sic in ceteris, sicut dedita opera cona-
tus sum in præcepto meo, & schedulis decalogorū mōstrare.

Cōtra hæc nihil moueat, q̄ in decretis de pe. & quarto sens-
entiarū aliter tractetur ista materia, plena sunt om̄ia humanis
cōmentis, Nec mirū, q̄ sumpserunt sua om̄ia ex libello quo
dam apocrypho & indocto, qui de vera & falsa p̄nā B. Au-
gustino inscriptus, ubiq̄ titulo mentito celebratur.

¶ DECIMO.

In facienda confessione diligenter obseruari oportet, vt
multo discrimine discernantur peccata, quę cōtra diuina mā-
data, & quę contra humana statuta commissa sunt. Hoc dico,
quia hodie inualuit infania, vt quę cōtra decreta pontificū pec-
cantur, mira cura obseruentur, quę cōtra deū vero, vel parua
vel nulla. Exemplis tibi notū faciā. Inuenias sacerdotes, & reli-
giosos, qui si in Canone missę vel syllabā titubent, aut repetāt,
nescio quod velut monstrū exhorrescant, cū hic vel naturalis
linguę defectus vel casus quispiam nullū peccatum fecerit.
Porro nullus est, quin confiteatur sese distractū fuisse, sua p̄pa-
ratoria nō legisse, aut alias anillissimas nugas. Fuit vnus, q̄
ter accito sacerdote, in altari iam celebrans, cōfiteretur, vt vt qd
incidisset, deniq; diaboli ista ludicra infinita, vidi multis tanta
fuisse seriā, vt prope insanierint. At qui in corde odiū vel
inuidiam occultā alerent, ante & post missam maledicerent,
ociose fabularentur, detraherēt, nihil mouebat, vnde hæc per-
uersitas. Ex traditionibus hominū auersantiū (vt Ap̄tus ait)
veritatē. Et quia deo verorū peccatorū cōfessionē neglexim⁹
offerre, tradidit in sensum reprobū, vt si cētis peccatis, nos ipsos
illudamus & sacramētū beneficii priuemus, eo maxie studio,
quo maxime querere videmur. Huius farine sunt, qui
horarū Canonicarū neglectum, prope irremissibile peccatum
fecerunt, cum interim fornicationes cōtra dei præceptum, aut
p̄missa studia erga proximū, facile remittant, Inuenias, qui S.

Seuerini vel somniū vel exemplū eo probent, vt se horas Ca-
nonicas, nec anteuertere, nec post complere sine peccato arbi-
trentur posse, etiam si iustissima causa fuissent legitimo eorum
tpe impediti, scz, seruiēdo proximi necessitatib⁹. i. meritis me-
lioribus sexcentis, q̄ fuissent eorū frigidissim⁹, & forte damna-
tissim⁹ orationes, adeo non attendūt, in seruitio proximi mā-
datum dei debere preferri mandato hominū, in lallandis ver-
bis horarum sine intellectu. Huc pertinent, qui intra Canos
nem, etiam pro summa necessitate & periculo loqui, aut puerū
vo care nefas putent, Deinde ieiuniū aliud naturę, aliud Ecclēie
facientes, si quis vel imprudēs guttas aliquot glutierit, aut me-
dicinę quid sumperit, penitus a sacramento arceat & peccatū
vlt̄ maximū hic statuunt. Miror ego, vnde nam hominib⁹ istis
auctoritas sit harum legum condendarū & peccatis a se reperitis
conscientiarum perturbandarum. Ex ijs estimentur reliqua
similia.

Laici vero, alius confitetur se libenter gustasse dulcia, alius
audisse iucunda, olfecisse odorata, tetigisse mollia. Ad maiora
veniamus, Comedisse butyrum vel oua diebus ieiunij, vulgo
persuasum est, hereticū esse, tam atrociter seuiūt leges hominū
in Ecclesia dei, Et nos populi hac superstitione, imo nostra ty-
rannide secure fruimur, nihil curantes dei p̄cepta passim pro
ludibrio haberi, modo ad nostras pauent & palleant leges.
Adulterū nemo hereticum vocat, fornicatio leue peccatū, schis-
mata & discordię etiam auctoritate & nomine Ecclēie suscitata
& seruata & aucta, merita sunt, Sed carnes sexta feria edisse, he-
resim omnium summa est, sic nos erudimus & erudiri permits-
timus populum Christi. Sed iam me piget, redet, puder-
miseret, istius infiniti Cahos superstitionū, quas in sacramentū
istud confessionis saluberrimę inuexit, Infelix illa syncerioris
Theologię ignorantia, quę tyrannidem suam egit a tpe consti-
tutionū humanarū.

¶ Vndecimo, Consulo, quod & Iohā. Gerson aliquoties
consuluit, vt aliqñ cum scrupulo conscientię quis accedat ad
altare seu sacramentū, videlicet, non confitens, si imodestius
vel biberit, dixerit, dormierit, aut aliud quid fecerit, aut horā
vnam aliquam non orauerit. Vis scire quare id consulatur.
Audi, vt homo discat in dei misericordiā plus fidere q̄ in suā
confessionem aut diligentia. Nihil em̄ satis fieri potest aduersus
maledictā illā fiducia operū nostrorū.
Eiā ideo, vt siq̄ vlt̄ tētatōis vlt̄ mortis igruat necessitas, & cepe-
rit apparere occulta illa p̄cā, q̄ nūq̄ videre aut cōfiteri poruit,
B η